

Et regimes legitimitet kan afgøres dels på baggrund af FN-beslutninger, dels ud fra de grundlæggende principper om demokratiske retsstat, som også opregnes i EU's beslutning, samtidig med at vi erindrer, at påtåle efter denne paragraf kræver justitsministerens accept med det parlamentariske ansvar, en minister altid har.

Til definitionen af terror er knyttet en række forbrydelser samt måder at medvirke til disse forbrydelser på.

Med hensyn til medvirken kriminaliseres medfinansiering i tredje led. Det vil sige, at hvis jeg giver penge til en organisation, som herefter bruger pengene til en terroraktion, har jeg medvirket og kan straffes for det. Det afgørende punkt for, at jeg kan straffes, er, at jeg ved, at den organisation, jeg giver penge til, finansierer terror. Giver jeg penge til noget, som angiveligt er et humanitært formål, men senere viser sig at være et dække for en indsamling til terror, var jeg ikke vidende om indsamlingsens egentlige formål og kan ikke straffes for det.

Socialdemokratiet synes, at det er ret og rimeligt at gøre alt for at stoppe pengetilstrømningen til disse grove forbrydelser, og vi er trygge ved, at helt almindelige retssikkerhedsprincipper indgår, nemlig det, der på jurasprog hedder forsæt.

Med hensyn til medvirken har der også været en del diskussion i den offentlige debat omkring deltagelse i organisationer, som udøver terror. Hvis vi har forstået lovforslaget korrekt, så foreslår regeringen ikke at kriminalisere deltagelse i udenlandske terrororganisationer, men henviser samtidig til, at det allerede er kriminelt at deltage i danske terrororganisationer eller terrororganisationer, som har danske interesser som mål. Så det forstår vi ikke helt.

Vi ved selvfølgelig godt, at deltagelse blev taget af forhandlingsbordet under EU-forhandlingerne, og at dette er justitsministerens argument for ikke at have det med i lovforslaget; men det forekommer ikke logisk, at man tilpasser definitionen af terror til en international verden, mens man ikke tilpasser medvirkenbegreberne til samme paragraf.

Man kunne have forstået, hvis regeringen havde henvist til organisationsfrihed eller det, at det er svært at afgøre, hvornår nogle deltager i en organisation, men dette synes jo ikke at være et problem, når regeringen taler om danske anliggender.

Vi vil godt bede justitsministeren om at give os en politisk begrundelse for den sondring, der er lagt ind her mellem danske og internationale forhold.

Lovforslaget indeholder også nogle rent nationale tiltag, som giver politiet flere muligheder i forbindelse med efterforskning.

Socialdemokratiet har ikke generelt nogen problemer med at støtte disse, idet alle efterlever almindelige retsprincipper med inddragelse af domstolene. Vi har dog et par kommentarer til registrering af datatrafik, den såkaldte logning. For det første drages der i nogle høringsvar tvivl om, hvorvidt det rent teknisk kan lade sig gøre alene at registrere datatrafikken og ikke indholdet af kommunikationen. For Socialdemokratiet er det afgørende, at der alene bliver tale om at registrere hvem, der er i kontakt med hvem, ganske som det i dag er med almindelige telefoner, mens det ikke registreres, hvad der tales om. Derfor vil vi også have afklaret under udvalgsarbejdet, om f.eks. emnerubrikken i en mail indgår i registreringen, lige så vel som vi også i går på høringen blev overbevist om, at vi i forhold til udmøntningen og den bemyndigelse, der ligger til ministeren her, bør kigge på, om vi skal opstille nogle sikkerhedsparametre, ud fra hvad man gør på andre områder, i forhold til de folk, der rent faktisk skal sidde med disse oplysninger.

For det andet finder vi det rigtigt i forhold til logningen at erkende også her fra Folketingets talerstol, at registrering har sine begrænsninger, fordi internettet er internationalt baseret. Derfor vil vi også godt spørge justitsministeren, om der er internationale initiativer på dette felt og bede om regeringens holdning hertil.

Lovforslaget giver ydermere mulighed for, at man foretager flere hemmelige ransagninger under samme dommerkendelse. Dette har Socialdemokratiet ikke nogen problemer med, dels fordi det er en domstolsafgørelse, dels fordi vi godt kan forstå behovet. Eksempel: Politiet ved, at et våben skal afleveres på Anemonevej 10 kl. 15.00. De ransager hemmeligt, men finder ikke noget. En time senere kommer våbenleverancen, og ved at ransage igen kan politiet bevise, at hr. Olsen er kurer og i øvrigt følge våbnene til deres bestemmelsessted. Behovet er der, og domstolene er inddraget.

Kl. 13.10

Afslutningsvis skal jeg gentage, at vi med lovforslaget her skal finde nogle svære balancer – balancer, som er svære, ja, men ikke ny. Det er